

pocžachu łamacj a jich łódjje wobdawacj, tak
so so ljedom hibnycj móžachu. Wschitkim njetko
wutroba spadje, pschetož psched cžlowskimaj wo-
cžomaj žana pomoz a žane wumóženje k wi-
dženju nebje. Łód pschedžo bóle a bóle łódjje
wobdawasche a do nich storkasche a tež do je-
neje wulku djjeru wustorcži, kotruž ljedom nje-
kak s draštu satyfacu. Hižom so wschitzy k
šmercži pocžachu pschihotowacj, dokelž kapitan
šam šebi žaneje rady wjazy newedžiske. Kak
je Egedži tehdom wokolo wutroby bylo, to wón
šam takhlej poweda: „Ja spominach na hrjechi
mojeje mlodoszje, kotrež chyzsche tón knes njetko
na tajke waschnje khostacj. Ja na to do so
djiech a na te pucžje myšlach, kotrež me bóh
hacž dotai wodžit bje. Moje šwjedomnje mi
šwjedzesche, so bje moje wotpohladanje pschi-
tutym priodšwacju cžiste a sprawne bylo, a
ja móžach šjawnje widžicj, so bje mi bóh pschi-
tym na wobobne waschnje pomhał. Kak dha,
dyrbjał wón me njetko w nusy wopuszczicj?
Ja napominach jeho tehodla, so by šwoju cžesz
wumóhł a moju wjeru pošylnił, so bych ja
s tymi druhimi pschi wumóženju s tajseje nusy
nawufnył jeho džiwnu mudrosz, dobrocžiwosz
a wschehomóz khwalicj a cžeszicj. Bes druhim
padje mi tež k mojemu troschtej wesenje šwja-
teho japoschtoła Pawoła do Stalskeje nuts,
(Zap. Skutki 27.) a nadžija, so budje me bóh
tež tak hnadnje sakhowacj a wumóz, moju wu-
trobu tak spokoji, so móžach mojich šobuto-
warschow troschtowacj.“ — Newedro a wichor